

متن پرسش

با سلام: با توجه به شریفه ی «سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً» سوالاتی پیش می آید ۱. با توجه به وسعت چند میلیارد سال نوری جهان چگونه همه آنچه در آسمانهاست مسخر آدمی است اگر بگوییم در آینده می شود هم بعید است چون اگر ابزارهایی در حد سرعت نور هم انسان بسازد چند میلیارد سال طول می کشد به آنجا برسد چه برسد به اینکه بخواهد تسخیر کند. ۲. چون سماوات را مسخر آدمی دانسته می توان برداشت کرد هفت آسمان مادیت چون تسخیر آسمان معنوی که دور از ذهن می نماید. ۳. دلیل وسعت چند میلیارد سال نوری جهان چیست اگر موجودات فضایی آفریده نشده است و فقط انسان آفریده شده بنظر می رسد منظومه شمسی کافی بود اگر قصد نشان دادن قدرت بود آفرینش چند کهکشان کافیت برای پی بردن به قدرت حق. ظاهراً قبل از اوایل قرن قبلی میلادی و اکتشافاتی که بر اثر تلسکوپ هابل رخ داد بشر جهان را منحصر در کهکشان راه شیری می دانست و پس از آن بود که متوجه شد میلیاردها کهکشان دیگر نیز وجود دارد با این وجود بشر قبل از آن با نظر به آسمان پی به عظمت خالق می بردند ولو قطر راه شیری طبق محاسبات کنونی حدود صد هزار سال نوری باشد که البته قدماً احتمالاً کوچکتر از این می پنداشتند معذالک بیشتر از بشر کنونی با همان چند ستاره کم سو با چشم غیر مسلح به خدا و عظمتش راه می جستند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در آیه مذکور می توان به نظام عالم فکر کرد که چگونه این نظام بستری است تا انسانها در مجموع و در نسبت با کلّیت چنین نظامی حیات معقول خود را داشته باشند و به کمالات لازم سیر کنند. آری!

اگر یک ذره را برگیری از جای

خلل یابد همه عالم سراپای

موفق باشید